

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214200943
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214200943.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú Q. T., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny N., pracovisko D., dieťa matky A., štátnej občianky Slovenskej republiky, zastúpenej S. a otca E., štátneho občana Slovenskej republiky, zastúpeného S., o návrhu otca mal. dieťaťa na zmenu rozhodnutia o zverení mal. dieťa a o návrhu matky na zmenu rozhodnutia o úprave stretávania sa s mal. dieťaťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 1P/29/2014-748 zo dňa 07. septembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom zamietol návrh otca na zmenu rozhodnutia o zverení mal. Q., nar. XX.XX.XXXX. Zmenil rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 3P/17/2013-72 zo dňa 17.07.2013 tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. Q. T., nar. XX.XX.XXXX

- každý týždeň v čase od utorka od 15:00 hod. do stredy do 08:00 hod.
- každý párný týždeň v čase od piatku od 15:00 hod. do nedele do 19:00 hod.
- počas Vianoc v párnom roku v čase od 24.12. od 09:00 hod. do 27.12. do 19:00 hod.
- počas Vianoc v nepárnom roku v čase od 28.12. od 09:00 hod. do 02.01. do 19:00 hod.
- počas letných prázdnin v čase od 15.07. od 09:00 hod. do 21.07. do 20:00 hod. a v čase od 15.08. od 09:00 hod. do 21.08. do 20:00 hod. Rozhodol, že počas obdobia Vianoc (t. j. od 24.12. do 02.01.) a počas letných prázdnin (t. j. od 01.07. do 31.08.) otec nie je oprávnený stretávať sa s maloletou v utorok od 15:00 hod. do stredy do 08:00 hod. a v párnom týždni v čase od piatku od 15:00 hod. do nedele do 19:00 hod. Matke uložil povinnosť mal. Q. na styk s otcom pripraviť a otcovi povinnosť mal. Q. v mieste bydliska mal. Q. v stanovených hodinách prevziať a po styku v mieste bydliska mal. Q. v stanovených hodinách mal. Q. matke odovzdať. Splnenie povinnosti odovzdať a pripraviť dieťa na styk v utorok a v stredy sa zo strany otca a matky považuje za splnené, ak si otec a matka mal. Q. vyzdvihnú alebo prinesú do zariadenia na vzdelávanie, ktoré maloletá navštevuje. Vyslovil, že v časti úpravy styku otca s maloletou je rozsudok predbežne vykonateľný. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že súd v zmysle § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností, alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo mal. dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem mal. dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a k schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo

strany obidvoch rodičov, a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Má povinnosť prihliadať vždy na záujem mal. dieťaťa, najmä na jeho citové väzby k rodičom, príbuzným, priateľom, prostrediu, vývinové potreby, ako aj na stabilitu budúceho výchovného prostredia. Uskutočňuje sa to tým, že pri rozhodovaní súd vychádza najmä z návrhov a vyjadrení rodičov, ako aj kolízneho opatrovníka mal. dieťaťa, z ktorého správ o predpokladoch na výchovu dieťaťa a o vhodnosti výchovného prostredia čerpajú súdy podklad pre svoje rozhodnutie alebo rozhodnutie o schválení dohody rodičov.

Uviedol, že ak sa rodičia podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine nedohodnú o úprave styku s mal. dieťaťom, súd upraví styk rodičov s mal. dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. Konštatoval, že rozsah úpravy styku rodiča s dieťaťom závisí od veku dieťaťa, jeho aktivít, ako aj od doterajšieho vzťahu dieťaťa k druhému rodičovi, s ktorým má styk upravený. Súd preto musí skúmať, čo bude v záujme dieťaťa, aby nedošlo k jeho citovému strádaniu, a aby vývoj dieťaťa bol úplný ako po citovej, tak aj rozumovej a mravnej stránke.

Konštatoval, že o osobnú starostlivosť mal. Q. prejavovali záujem obidvaja rodičia. S ohľadom na tvrdenia otca sa zaoberal posúdením, či sú prítomné u mal. Q. znaky týrania, t. j. zlého zaobchádzania zo strany matky, prípadne inou osobou, či je toho času daný dôvod na zmenu doterajšieho stavu o zverení mal. dieťaťa druhému rodičovi. Vo veci preto nariadil znalecké dokazovanie.

Ustanovená znalkyňa jednoznačne uviedla, že matka dokázala doposiaľ dieťaťu zabezpečiť také podmienky, v ktorých sa dieťa mohlo adekvátne vyvíjať. Dieťa je na matku citovo naviazané a z výsledkov vyšetrenia vyplynulo, že nebol zistený dôvod na odobratie dieťaťa z výchovného prostredia matky. I ošetrujúca lekárka mal. Q. vo svojom vyjadrení konštatuje, že u maloletej je psychomotorický vývin primeraný veku maloletej a z lekárskeho hľadiska neboli zistené nedostatky v starostlivosti o dieťa. Znalkyňa k starostlivosti zo strany otca uviedla, že otec nemôže mal. Q. riadne zabezpečiť výchovu, ak sa nebude snažiť spracovať konflikt s matkou mimo dieťaťa a uznať realitu, otec dieťaťa sa nesnaží zasahovať do sveta dieťaťa, usmerňovať ju a nedáva jej nejaké striktné hranice. Dôvod na zmenu doterajšieho stavu o zverení mal. Q. do starostlivosti otca z psychologického vyšetrenia dieťaťa znalkyňou zistený nebol. Nebolo zistené, že by dieťa bolo v ohrození, týrané alebo bité, takéto závery vyšetrenia nepotvrdili. S ohľadom na závery znaleckého posudku N.. K. D. zo dňa 19.06.2015 a výsledky vykonaného dokazovania - šetrením kolízneho opatrovníka, vypočutých svedkov pred súdom, súd ponechal mal. Q. T. v doterajšej starostlivosti matky. V dôsledku vykonaného dokazovania dospel k záveru, že je naďalej v záujme mal. Q. pre jej ďalší fyzický i duševný vývin zotrvať v starostlivosti matky. V konaní neboli preukázané tvrdenia otca o tom, že matka, osoby, s ktorými je maloletá v kontakte a tiež osoby, s ktorými matka žije v spoločnej domácnosti, s maloletou zle zaobchádzajú. Tieto závery z vykonaného dokazovania - z výsluchov svedkov, ani z znaleckého dokazovania vykonaného v tomto konaní, ani zo záverov znalcov ustanovených v trestnom konaní orgánmi činnými v trestnom konaní vo veci ORPZ v D. ČVS: V. neboli preukázané. Vykonaným dokazovaním nezistil žiadne okolnosti a skutočnosti, odôvodňujúce zmeniť doterajšie rozhodnutie o zverení mal. Q. druhému rodičovi alebo do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a návrh otca mal. dieťaťa o zmenu zverenia mal. dieťaťa zamietol ako nedôvodný.

Pokiaľ ide o návrh matky na zmenu rozhodnutia o styku otca s mal. Q., vykonaným dokazovaním mal preukázanú podstatnú zmenu pomerov na strane povinného rodiča - matky maloletej a mal. Q., ktorá spočívajúca v tom, že matka nastúpila do práce a mal. Q. začala navštevovať predškolské zariadenie. Po zohľadnení záverov znaleckého posudku v časti rozsahu stretávania otca s mal. Q. dospel k záveru, že je v záujme mal. Q., aby sa stretávanie otca s maloletou v súčasnosti rozšírilo aj s prespatím, a to aj počas víkendu.

Rozsah stretávania otca s maloletou upravil počas týždňa na deň utorok a streda s prespatím, a to z dôvodu, že v konaní mal preukázané, že maloletá má s otcom vytvorený pozitívny emocionálny vzťah a nezistil okolnosti, ktoré by bránili tomu, aby maloletá u otca i prespávala. Styk otca s maloletou s ohľadom na vek maloletej upravil počas sviatkov a prázdnin, aby sa takto nenarušil doterajší vzťah mal. Q. s otcom a tento sa mohol ďalej rozvíjať. Vzhľadom na odporúčanie znalkyne rozhodol o rozšírení styku s otcom mal. dieťaťa i s prihliadnutím na výpoveď matky mal. dieťaťa, ktorá uviedla, že maloletá u otca prespala, pričom ani sama znalkyňa nevyklúčila možnosť prespatia maloletej u svojho otca. Zastával názor, že pri takto určenom rozsahu stretávania

otca s mal. Q. bude zachované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a ako aj právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného osobného styku so svojim otcom. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, a to, že maloletá navštevuje predškolské zariadenia a toho času spolu s matkou žije v inom meste ako otec, ktorá je v pracovnom pomere s pracovnou dobou od 07:00 hod. do 14:00 hod. súd ustálil, že zo strany rodičov mal. Q. ich povinnosť dieťa odovzdať a pripraviť na styk (počas pracovného týždňa) bude splnené, ak si otec dieťa v stanovený čas (utorok o 15:00 hod.) prevezme z predškolského zariadenia, ktoré mal. Q. navštevuje a nasledujúci deň prinesie maloletú v stanovený čas (08:00 hod.) do tohto predškolského zariadenia.

O predbežnej vykonateľnosti tohto rozsudku rozhodol podľa ust. § 162 ods. 3 O.s.p.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec prostredníctvom zástupcu ustanoveného otcovi na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci, Kancelária T.. Súdu prvého stupňa vytýkal, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p. Uviedol, že otec privítal rozhodnutie súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o rozšírenie jeho styku s maloletou, avšak z dôvodu, že navrhoval úplné zverenie mal. Q., podal proti rozsudku odvolanie. Uviedol, že v priebehu konania súdu predložil množstvo dôkazov o tom, že matka maloletej Q. zanedbáva, nezabezpečuje jej stabilné prostredie, osobnú starostlivosť a neuspokojuje jej potreby tak, aby bol zabezpečený zdravý fyzický a psychický vývin maloletej. Zo strany matky dochádza k nezodpovednému správaniu, ktoré doslova maloletú na jej zdraví a živote ohrozuje. Matka sa stýka s osobami, ktoré užívajú návykové látky, holdujú alkoholu, matka necháva maloletú bez dozoru. Maloletá má neustále modriny, matka a manžel matky K. I. maloletú bijú. Matka nezvláda hnev a vybíja sa na maloletej. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z dôvodu, že právny zástupca bol otcovi ustanovený rozhodnutím Centra právnej pomoci, uplatnil si právny zástupca nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Otec popri odvolaní, podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu, podal svoje odvolanie. V podanom odvolaní poukázal na to, že na zákonnú sudkyňu S. I. podal sťažnosť, ktorá bola predsedom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zamietnutá. Namietal zaujatosť zákonnej sudkyne, ktorú zákonná sudkyňa posúdila tak, že táto námietka nie je dôvodne podaná. Mal za to, že zákonná sudkyňa vo veci „súdila“ napriek tomu, že bola zaujatá, a tým ohrozovala život jeho mal. dcéry. Sudkyňa otca na súdnych pojednávaniach väčšinou nepustila ani k slovu. Poukázal na záznamy ošetrojúcej lekárky K. S., ktorá tiež ohrozila život maloletej. Zaslal úradné záznamy, ako sa chodil sťažovať na úrad práce, sociálnych vecí a rodiny na matku svojej dcéry a jej bývalých priateľov, s ktorými matka ohrozovala maloletú. Zákonnej sudkyňi predkladal správy zo sociálnej siete Facebook a podľa týchto správ nie je vylúčené, že matka jeho dcéry užíva návykové látky. Tieto záznamy sudkyňa nebrala do úvahy. Zákonnej sudkyňi vytýkal, že napriek množstvu rôznych dôkazov rozhodla v prospech takých nenormálnych ľudí, ako sú matka jeho dcéry a jej terajší manžel K. I.. Za dôležitú vec považoval udalosť na psychologickú konzultáciu, ktorú psychologička v znaleckom posudku neuviedla, a to, že sa maloletá bála K. I., odmietla byť u neho na rukách, začala plakať a rozbehla sa za otcom, ktorý ju zobral na ruky. Psychologický posudok považoval za úplnú frašku, vyslovil názor, že všetky psychologičky vedome klamali, lebo boli ovplyvnené úradníkmi z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vedome ohrozil a ohrozuje život jeho dcéry, napriek tomu úradníckam zákonná sudkyňa dovolila navrhnúť ďalšiu psychologičku D., aj keď s tým otec nesúhlasil. Pokiaľ ide o ďalšieho psychológa, uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by matka jeho dcéry bola na nejakej psychologickú konzultáciu u neho a takisto s tým nebol oboznámený on, ani jeho právny zástupca. Psychológ pán D. nevidel videá, na ktorých maloletá hovorí, že ju matka aj so svojím terajším manželom bije, hodili ju do jamy, do blata, učia ju „špinavo“ nadávať, pred maloletou súložia, inak by psychológ zistil, že matka jeho dcéry nie je normálna a normálnym nie je ani pán I..

Matka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom ustanovenej zástupkyne uviedla, že rozsudok okresného súdu považuje za skutkovo aj právne správny. Súd vykonal rozsiahle dokazovanie, ktorým nebolo preukázané žiadne z tvrdení otca o tom, že by maloletá bola zo strany matky zanedbávaná, že by vyrastala v prostredí, v ktorom nebol jej zdravý fyzický a psychický vývin zabezpečený. Zdôraznila, že znalkyňa N. K. D. skonštatovala, že u mal. Q. neboli zistené počas

vyšetrenia, ani z dlhodobejšieho pozorovania z materskej školy, odchýlky v správaní. Obdobné znenie obsahuje aj vyjadrenie ošetrojúcej lekárky mal. Q. K.. S. a správa z Materskej školy, W. v D.. Trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, začaté na podnet otca, bolo zastavené preto, že skutok sa nestal. Maloletá bola od narodenia vychovávaná matkou a je na ňu citovo viazaná. Kolízny opatrovník nikdy nezistil žiadne nedostatky v starostlivosti o maloletú. Rovnako dobrý vzťah bol k manželovi matky maloletej, vyplynul aj z vyjadrenia súdnej znalkyne N.. K. D.. Uviedla, že otec nemá zabezpečené dostatočné bytové a finančné podmienky, žije v byte, ktorý patrí jeho otcovi, jeho mesačný príjem je tak nízky, že bez podpory svojho otca, ktorý poberá dôchodok, nie je schopný vyživiť ani sám seba a nie ešte aj zabezpečiť adekvátnu výživu maloletej. Zverenie maloletej do svojej osobnej starostlivosti je motivované iba zisťovacími dôvodmi otca. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Nakoľko zástupkyňa zastupuje matku na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci, uplatnila si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Kolízny opatrovník navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že v rámci výkonu opatrení SPODaSK je matka neustále sledovaná a usmerňovaná z dôvodu neustáleho podávania sťažností zo strany otca. V domácnosti matky sú opakovane vykonávané sociálne prieskumy za účelom zistenia, či matka poskytuje mal. Q. primeranú starostlivosť. Sociálnym prieskumom neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloletú.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, v potrebnej miere vykonal dokazovanie a preukázaný skutkový stav dôsledne vyhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolacím súdom boli podrobne preskúmané všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní uplatnené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré boli uplatnené pred súdom prvého stupňa, súd prvého stupňa sa s týmito riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal a tieto preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

V posudzovanej veci otec podaním zo dňa 10.03.2014 uplatnil návrh na zmenu výkonu rodičovských práv k mal. Q. T.. Návrhom na začatie konania žiadal, aby mal. Q. T. bola zverená z osobnej starostlivosti matky mal. dieťaťa do osobnej starostlivosti otca, ktorý ju bude zastupovať a spravovať jej majetok s odôvodnením, že matka mal. dieťa neustále zanedbáva, nezabezpečuje jej stabilné prostredie pre jej zdravý fyzický a psychický vývoj, správa sa nezodpovedne, používa hrubé vulgárne výrazy, s kamarátmi požíva alkohol, robí hluk neskoro v noci. Návrhom zo dňa 05.09.2014 matka žiadala zmenu rozsahu styku otca s maloletou. Okresný súd konanie o návrhu matky o zmenu rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností, o úprave styku a konanie o návrhu otca o zmenu rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností, o zmenu zverenia mal. Q. do starostlivosti otca spojil na spoločné konanie, a to uznesením, č.k. 3P/119/2014-7 zo dňa 06.11.2014 s tým, že konanie je naďalej vedené pod sp. zn. 1P/29/2014.

Okresný súd rozsudkom návrh otca o zmenu rozhodnutia o zverení mal. Q., nar. XX.XX.XXXX zamietol. Rozhodol o zmene rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 3P/17/2013-72 zo dňa 17.07.2013 tak, že upravil rozsah styku otca s maloletou, ktorý vymedzil v napadnutom rozsudku zo dňa 07.09.2015.

Súdne rozhodnutia v oblasti starostlivosti o mal. deti nie sú nemenné a podliehajú zmenám.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Dôvodom pre zmenu súdneho rozhodnutia, týkajúceho sa výkonu rodičovských práv a povinností, je zmena pomerov, ktorá musí byť závažného charakteru. Pre odlišné rozhodnutie o úprave práv a povinností k mal.

dieťaťu, musí mať súd preukázané, že od vydania predchádzajúceho rozhodnutia nastala taká zmena pomerov, týkajúca sa dieťaťa, prípadne rodičov, ktorá odlišné rozhodnutie vo veci odôvodňuje.

Pri úvahe o tom, či sa má zmeniť rozhodnutie alebo dohoda rodičov o výkone rodičovských práv a povinností, treba mať na zreteli záujem dieťaťa na jeho riadnej výchove pri rešpektovaní zásady stálosti výchovného prostredia. Zmena doterajšieho výchovného prostredia je preto odôvodnená najmä vtedy, keď doterajšie výchovné prostredie nezabezpečuje priaznivé podmienky pre úspešný vývoj mal. dieťaťa. Základným predpokladom pre zmenu pôvodného rozhodnutia súdu o rodičovských právach a povinnostiach je, že od pôvodnej úpravy práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu došlo k takej zmene pomerov, ktorá, zohľadňujúc záujem mal. dieťaťa, vyžaduje zmenu pôvodnej úpravy.

Maloletá Q. je zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju zastupuje a spravuje jej majetok, a to na základe rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 18.10.2012, č.k. 1P/147/2012-42, ktorým bola schválená rodičovská dohoda.

Vzhľadom na to, že otec návrh na zmenu rozhodnutia o zverení mal. Q. do jeho osobnej starostlivosti založil na tvrdení, že matka maloletú zanedbáva, neposkytuje jej riadnu starostlivosť, stýka sa so zavadnými osobami a u maloletej sú prítomné znaky týrania, zlého zaobchádzania s maloletou, prvostupňový súd na tieto tvrdenia otca zameral svoje dokazovanie. Vykonal tak výsluch rodičov mal. dieťaťa, výsluch svedkov I. Q., V. Q., X. N., K. Z., S. T., K. I., E. K., zabezpečil sociálny prieskum v domácnosti matky i v domácnosti otca prostredníctvom kolízneho opatrovníka. Oboznámil prílohy a fotografie otca, výpisy z sociálnej siete Facebook, správy z policajného zboru, správu K.. S., znalecký posudok č. X/XXXX, vypracovaný N.. K. D., vykonal výsluch znalkyne N.. K. D., oboznámil zápisnice o trestnom oznámení a na základe takto vykonaného dokazovania nemal zistené žiadne okolnosti, ktoré by zakladali podstatnú zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo mal. dieťaťa, odôvodňujúcu rozhodnúť o zmene doterajšieho rozhodnutia o zverení mal. Q. druhému rodičovi alebo do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Nepovažoval tak za splnené zákonné podmienky pre zmenu rozhodnutia o výkone rodičovských práv k maloletej - zmenu starostlivosti maloletej, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožňuje. Otcom tvrdené skutočnosti o zavadnom správaní sa matky k maloletej, o zanedbaní jej starostlivosti, dokonca o prejavoch týrania vo vzťahu k maloletej, neboli vykonaným dokazovaním preukázané. Tieto tvrdenia nevyplývajú zo svedeckých výpovedí, nevyplývajú zo šetrenia kolízneho opatrovníka, ktorý v domácnosti matky opakovane vykonával sociálne prieskumy za účelom zistenia, či matka poskytuje maloletej primeranú starostlivosť, nevyplývajú z lekárskej správy K.. S., nevyplývajú zo správy Materskej školy, W. v D., ani z znaleckého dokazovania. Znalkyňa nezistila žiadny dôvod na odobratie dieťaťa z výchovného prostredia matky a z psychologického vyšetrenia dieťaťa nezistila, že by dieťa bolo v ohrození, týrané alebo bité. Takéto závery vyšetrenia nepotvrdili.

Výhradou proti skutkovým záverom súdu prvého stupňa uplatňuje otec odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.

V prejednávanej veci otec opodstatnenosť uplatneného odvolacieho dôvodu vidí v tom, že matka maloletú zanedbáva, nezabezpečuje jej stabilné prostredie, osobnú starostlivosť, neuspokojuje jej potreby tak, aby bol zabezpečený zdravý fyzický a psychický vývin maloletej. Stýka sa s osobami, ktoré užívajú návykové látky, holdujú alkoholu. Matka a jej manžel K. I. maloletú bijú, matka nezvláda hnev a vybijá si ho na mal. Q.. V podanom odvolaní zotrváva na tom, že prvostupňovému súdu predložil veľké množstvo písomných dôkazov a zvukových a obrazovo-zvukových záznamov, z ktorých tieto tvrdenia vyplývajú.

Podstata odvolacieho dôvodu podľa tohto zákonného ustanovenia spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov

Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v článku 6 ods. 1 zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie. Neustanovuje však žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov, alebo spôsob, ktorým

majú byť posúdené; tieto záležitosti preto musia byť primárne upravené vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi súdmi.

Prípustnosť dôkazov neupravuje Ústava Slovenskej republiky, ale jej úprava je ponechaná na procesné kódexy. Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu - inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 53/03).

Aj podľa judikatúry ústavného súdu nepatrí do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali, alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

V podanom odvolaní otec namieta záver súdu prvého stupňa, že z vykonaného dokazovania nevyplývajú skutočnosti, ktoré by preukazovali, že matka starostlivosť o maloletú zanedbáva. Otec v podanom odvolaní zotrváva na tvrdeniach, že matka maloletú zanedbáva, v jej starostlivosti je dieťa v ohrození na živote. Okresný súd na tieto tvrdenia otca vykonal dostatočné dokazovanie, dokazovanie vyhodnotil a odvolací súd nepovažoval za potrebné dokazovanie zopakovať, preto súhlasí so záverom prvostupňového súdu, že tvrdenia otca zostali aj po rozsiahlom dokazovaní nepreukázané. Odvolací súd preto konštatuje, že uplatnený odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) nie je dôvodný a nemohol tak prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Nesprávnym právnym posúdením veci (uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť buď použitím iného právneho predpisu, než ktorý mal byť správne použitý, alebo síce aplikáciou správneho predpisu, ale jeho nesprávnym výkladom.

Otec v podanom odvolaní uvádza, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, v čom vidí nesprávne právne posúdenie namietaného rozsudku v podanom odvolaní vôbec nešpecifikuje. Odvolací súd preto konštatuje, že ani tento odvolací dôvod nie je opodstatnený.

V podanom odvolaní otec tiež namieta, že vo veci rozhodovala sudkyňa, ktorá bola vo veci zaujatá. Vyjadruje nespokojnosť s tým, ako vo veci konala, akým spôsobom viedla pojednávanie, akým spôsobom vykonávala dokazovanie, ako vedome otca nepustila na pojednávaní k slovu, rozhodovala na základe klamstiev, intríg a demagógie úradníčiek úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

Súčasťou práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Ústavná úprava práva na spravodlivý proces v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje právo na to, aby právna vec účastníka nebola odňatá zákonnému sudcovi, ktorý bol určený podľa zákonných pravidiel príslušnosti súdov (čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky). V zásade teda platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu, tzv. zákonný sudca. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a zo zákonom predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z ďalšieho rozhodovania.

Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach. (§ 14 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko v danej veci neboli splnené zákonné podmienky na vylúčenie zákonnej sudkyne S.. K. I. z pojednávania a rozhodovania tejto veci, keďže otec zaujatosť sudkyne vyvodzoval len z okolností, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci a tieto nie sú dôvodom na vylúčenie sudcu, nebola ani táto námietka spôsobilá spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ otec namietal, že súd o námietke nerozhodol, hoci zaujatosť sudkyne uplatňoval v priebehu konania pred okresným súdom, je táto námietka nedôvodná, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že sudkyňa zákonným postupom podľa § 16 ods. 2, § 15a ods. 3, 5 O.s.p. otcovi prostredníctvom jeho zástupcu upovedomením zo dňa 26.11.2014 oznámila, že na námietku zaujatosti neprihliada, vec nadriadenému súdu nepredkladá a v upovedomení uviedla dôvody tohto postupu.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu, vrátane výrokov (II. a III.) o úprave styku, predbežnej vykonateľnosti a výroku o náhrade trov konania, ktoré neboli odvolaním spochybnené, potvrdil.

V posudzovanej veci matke aj otcovi bol rozhodnutím Centra právnej pomoci priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci. V konaní vo veci samej matke ani otcovi nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia. Keďže podľa § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. odmenu za právne zastúpenie prizná centrum, odvolací súd o nárokoch právnych zástupcov na náhradu trov odvolacieho konania nerozhodoval.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.